UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (seitsemäs jaosto)

21 päivänä syyskuuta 2011 *

Asiassa T-343/10,

Etimine SA, kotipaikka Bettembourg (Luxemburg),

AB Etiproducts Oy, kotipaikka Espoo (Suomi),

edustajinaan asianajajat C. Mereu ja K. Van Maldegem,

kantajina,

vastaan

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), asiamiehinään M. Heikkilä ja W. Broere, avustajinaan asianajajat J. Stuyck ja A.-M. Vandromme,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukee

Euroopan komissio, asiamiehinään P. Oliver ja E. Manhaeve, avustajanaan barrister K. Sawyer,

väliintulijana,

jossa on kyse vaatimuksesta kumota 18.6.2010 julkaistu ECHA:n päätös tunnistaa boorihappo (EY nro 233-139-2) ja vedetön dinatriumtetraboraatti (EY nro 215-540-4) kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1) 57 artiklassa tarkoitetut perusteet täyttäviksi aineiksi ja sisällyttää nämä aineet sellaisten aineiden luetteloon, jotka on tunnistettu niiden sisällyttämiseksi mahdollisesti kyseisen asetuksen liitteeseen XIV asetuksen 59 artiklan mukaisesti,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Dittrich (esittelevä tuomari) sekä tuomarit I. Wiszniewska-Białecka ja M. Prek,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian tausta

1 Ensimmäinen kantaja, Etimine SA, on Luxemburgin oikeuden mukaan perustettu yhtiö. Toinen kantaja, AB Etiproducts Oy, on Suomen oikeuden mukaan perustettu yhtiö. Kantajat tuovat Euroopan unioniin ja myyvät unionissa boorihappoa (EY nro 233-139-2) ja vedetöntä dinatriumtetraboraattia (EY nro 215-540-4) (jäljempänä yhdessä boraatit), joita niille toimittaa niiden emoyhtiö, Turkin oikeuden mukaan perustettu yhtiö.

2 Boraatteja käytetään muun muassa lasissa ja lasikuitueristeissä. Boraatteja käytetään myös pesu- ja puhdistusaineissa sekä puunsuoja-aineissa.

3 Boraatit on sisällytetty vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27.6.1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY (EYVL 196, s. 1) liitteeseen I direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen kerran 21.8.2008 annetulla komission direktiivillä 2008/58/EY (EUVL L 246, s. 1), joka tuli voimaan 5.10.2008. Sisällyttämisen perusteella boraatit on luokiteltu lisääntymiselle vaarallisten aineiden kategoriaan 2.

4 Kun aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008 (EUVL L 353, s. 1) tuli voimaan 20.1.2009, direktiivin 67/548 liite I kumottiin, ja sen sisältö, sellaisena kuin se oli ennen direktiivillä 2008/58 tehtyä muutosta, siirrettiin asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä VI olevaan 3 osaan. Liitteessä VI ei siis mainittu boraatteja asetuksen N:o 1272/2008 voimaantulon ajankohtana.

5 Kun asetuksen N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen 10.8.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 790/2009 (EUVL L 235, s. 1) tuli voimaan 25.9.2009, boraattien luokittelu lisääntymiselle vaarallisten aineiden kategoriaan 2 vahvistettiin asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä VI olevassa 3 osassa. Asetuksen N:o 790/2009 2 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan kyseistä luokittelua alettiin soveltaa 1.12.2010, mutta sitä voitiin soveltaa myös ennen tuota päivämäärää.

6 Saksan liittotasavalta ja Slovenian tasavalta toimittivat 8.3.2010 Euroopan kemikaalivirastolle (ECHA) laatimansa asiakirja-aineiston, joka koskee boorihapon tunnistamista kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1) 57 artiklan c alakohdassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi. Kyseistä asetusta on sittemmin muutettu muun muassa asetuksella N:o 1272/2008. Asiakirja-aineistossa viitattiin siihen, että boorihappo on luokiteltu asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä VI olevassa 3 osassa lisääntymiselle vaarallisten aineiden kategoriaan 2.

7 Samana päivänä Tanskan kuningaskunta toimitti ECHA:lle laatimansa asiakirja-aineiston, joka koskee vedettömän dinatriumtetraboraatin tunnistamista asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan c alakohdassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi, ja viittasi siihen, että vedetön dinatriumtetraboraatti on luokiteltu asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä VI olevassa 3 osassa lisääntymiselle vaarallisten aineiden kategoriaan 2.

8 Tämän jälkeen ECHA julkaisi verkkosivuillaan ilmoitukset, joissa se kehotti asianosaisia esittämään huomautuksensa boraattien osalta laadituista asiakirja-aineistoista. Saatuaan kyseisiä asiakirja-aineistoja koskevia huomautuksia erityisesti Euroopan boraattiliitolta (European Borates Association), jonka jäseniä kantajat ovat, sekä ensimmäiseltä kantajalta ECHA siirsi asiakirja-aineistot käsiteltäviksi jäsenvaltioiden komiteaan. Komitea pääsi 9.6.2010 yksimielisyyteen boraattien tunnistamisesta erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi, jotka täyttävät asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan c alakohdassa säädetyt perusteet.

9 ECHA:n verkkosivuilla julkaistiin 18.6.2010 boraateilla täydennetty luettelo tunnistetuista aineista, jotka voidaan mahdollisesti sisällyttää asetuksen N:o 1907/2006 liitteeseen XIV (jäljempänä kandidaattiluettelo).

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

10 Kantajat nostivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.8.2010 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan 18.6.2010 julkaistu ECHA:n päätös tunnistaa boraatit asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetut perusteet täyttäviksi aineiksi ja sisällyttää kyseiset aineet kandidaattiluetteloon mainitun asetuksen 59 artiklan mukaisesti (jäljempänä riidanalainen päätös).

11 Euroopan komissio toimitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 10.12.2010 jätetyllä kirjatulla kirjeellä väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen ECHA:n vaatimuksia. Väliintulohakemus hyväksyttiin asianosaisten kuulemisen jälkeen unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston puheenjohtajan 12.1.2011 antamalla määräyksellä.

12 ECHA esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.12.2010 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla. Kantajat toimittivat kyseistä väitettä koskevat huomautuksensa 31.1.2011.

13 Komissio ilmoitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.2.2011 toimittamallaan asiakirjalla, että se ei esitä väliintulokirjelmää, joka koskee yksinomaan tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä.

14 Kantajat vaativat kannekirjelmässään, että unionin yleinen tuomioistuin

– ottaa kanteen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– toteaa asetuksen N:o 790/2009 lainvastaiseksi siltä osin kuin se koskee boraatteja

– velvoittaa ECHA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 ECHA vaatii tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevassa väitteessään, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen tutkimatta

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

16 Kantajat vaativat tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevasta väitteestä esittämissään huomautuksissa, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää kyseisen väitteen tai käsittelee itse pääasian ennen kuin se antaa ratkaisunsa kyseisestä väitteestä.

Oikeudellinen arviointi

17 Työjärjestyksensä 114 artiklan 1 ja 4 kohdan nojalla unionin yleinen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei unionin yleinen tuomioistuin päätä toisin. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että se on saanut nyt käsiteltävässä asiassa riittävästi tietoja asiakirja-aineistosta ja että suullista käsittelyä ei ole syytä aloittaa.

18 ECHA esittää vaatimustensa tueksi kaksi prosessinedellytyksen puuttumista koskevaa väitettä, jotka koskevat sitä, että toimi ei koske kantajia suoraan, ja sitä, että koska riidanalainen päätös ei ole SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu sääntelytoimi, se ei koske kantajia erikseen.

19 Aluksi on tutkittava prosessinedellytyksen puuttumista koskeva väite, jossa vedotaan siihen, että toimi ei koske kantajia suoraan.

20 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi ensimmäisessä ja toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

21 Nyt käsiteltävässä asiassa riitautettua päätöstä ei ole selvästikään osoitettu kantajille, joten ne eivät siis ole tämän säädöksen adressaatteja. Näin ollen kantajat voivat panna SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla vireille kumoamiskanteen mainitusta säädöksestä vain, jos se koskee kantajia suoraan.

22 Siitä, koskeeko toimi kantajia suoraan on vakiintuneessa oikeuskäytännössä katsottu, että tällainen tilanne edellyttää ensinnäkin, että riitautetulla toimella on välittömiä vaikutuksia yksityisen oikeusasemaan, ja toiseksi, ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on täysin automaattista ja perustuu yksinomaan unionin lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (asia C-386/96 P, Dreyfus v. komissio, tuomio 5.5.1998, Kok., s. I-2309, 43 kohta; asia C-486/01 P, Front national v. parlamentti, tuomio 29.6.2004, Kok., s. I-6289, 34 kohta ja yhdistetyt asiat C-445/07 P ja C-455/07 P, komissio v. Ente per le Ville vesuviane ja Ente per le Ville vesuviane v. komissio, tuomio 10.9.2009, Kok., s. I-7993, 45 kohta).

23 Kantajat väittävät perusteluissaan ensimmäiseksi, että riidanalainen päätös koskee niitä suoraan koska asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 9 kohdan a alakohta vaikuttaa niiden oikeusasemaan. On todettava, että kyseinen säännös koskee saman artiklan 1 kohdan nojalla laadittavan käyttöturvallisuustiedotteen saattamista ajan tasalle. Asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla aineen toimittajan on toimitettava sen vastaanottajalle käyttöturvallisuustiedote, jos aine täyttää

direktiivissä 67/548 säädetyt vaaralliseksi luokituksen kriteerit. Saman asetuksen 31 artiklan 9 kohdan a alakohdassa säädetään tältä osin, että toimittajien on viipymättä saatettava käyttöturvallisuustiedote ajan tasalle heti kun saataville tulee uusia tietoja, jotka voivat vaikuttaa riskinhallintatoimenpiteisiin, tai uusia tietoja vaaroista.

24 Näin ollen on tutkittava, onko se, että boraatit tunnistetaan riidanalaisella päätöksellä asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn perusteella erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi, asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 9 kohdan a alakohdassa tarkoitettu uusi tieto, joka voi aiheuttaa kyseisessä säännöksessä tarkoitetun velvollisuuden eli käyttöturvallisuustiedotteen saattamisen ajan tasalle, jolloin riidanalaisella päätöksellä on välittömiä vaikutuksia kantajien oikeusasemaan.

25 Asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 1 kohdan nojalla käyttöturvallisuustiedote on laadittava kyseisen asetuksen liitteen II mukaisesti. Käyttöturvallisuustiedotteiden laadintaoppaan sisältävässä liitteessä II säädetään, että käyttöturvallisuustiedotteiden avulla on toimitettava asianmukaiset turvallisuustiedot luokitelluista aineista toimitusketjussa välittömästi seuraavina oleville käyttäjille. Kyseisen liitteen tarkoituksena on varmistaa asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 6 kohdassa lueteltujen pakollisten kohtien sisällön johdonmukaisuus ja tarkkuus, jotta käyttäjät voivat käyttöturvallisuustiedotteiden avulla ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin ihmisten terveyden ja työturvallisuuden sekä ympäristön suojelemiseksi.

26 Kantajien mukaan boraattien tunnistaminen asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn perusteella erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi on uusi tieto, joka liittyy kyseisen asetuksen 31 artiklan 6 kohdassa mainittuihin kohtiin 2 (vaaran yksilöinti) ja 15 (lainsäädäntöä koskevat tiedot).

27 Asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä II olevassa 2 kohdassa säädetään, että kohdassa 2 (vaarojen yksilöinti) on ilmoitettava aineen luokitus, joka perustuu direktiivissä 67/548 annettuihin luokitussääntöihin. Aineen aiheuttamat suurimmat vaarat ihmiselle ja ympäristölle on ilmoitettava selkeästi ja ytimekkäästi.

28 Boraattien tunnistaminen nyt käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn perusteella erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi ei koske direktiivin 67/548 mukaista boraattien luokittelua. Tunnistaminen on tehty siksi, että boraatit täyttivät asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan c alakohdan nojalla lisääntymiselle vaarallisten aineiden kategoriaan 2 kuuluvien aineiden luokitusperusteet direktiivin 67/548 mukaisesti. Se, että boraatit täyttävät kyseiset perusteet, oli kuitenkin jo vahvistettu direktiivin 67/548 liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2008/58, ja myöhemmin asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä VI olevassa 3 osassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 790/2009 (ks. edellä 3–5 kohta). Asianomaiset jäsenvaltiot mainitsivat ECHA:lle 8.3.2010 toimittamissaan asiakirja-aineistoissa asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että boraatit on sisällytetty asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä VI olevaan 3 osaan (ks. edellä 6 ja 7 kohta).

29 Boraattien luokitus ei tosin sitonut kantajia riidanalaisen päätöksen julkaisuajankohtana eli 18.6.2010. Asetuksen N:o 1272/2008 tullessa voimaan 20.1.2009 nimittäin kumottiin direktiivin 67/548 liite I, johon boraatit sisältyivät, eikä velvollisuutta luokitella boraatit noudattaen yhdenmukaistettuja luokituksia, jotka määritellään asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä VI olevassa 3 osassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 790/2009, sovellettu, koska kyseistä velvollisuutta alettiin soveltaa asetuksen N:o 790/2009 2 artiklan 2 kohdan nojalla 1.12.2010.

30 Riidanalaisen päätöksen julkaisemisajankohtana boraattien luokitukseen johtaneet vaarat oli kuitenkin määritelty laissa oikeudellisesti riittävällä tavalla. Kaikille asianosaisille oli yhtäältä selvää, että kyseiset vaarat eivät olleet poistuneet pelkästään sen

vuoksi, että direktiivin 67/548 liite I oli poistettu ja sen sisältö oli määrä siirtää asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä VI olevaan 3 osaan. Kun asetus N:o 790/2009 tuli voimaan 25.9.2009, boraattien luokittelu lisääntymiselle vaarallisten aineiden kategoriaan 2 vahvistettiin toisaalta asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä VI olevassa 3 osassa. Se, että kyseisiä luokituksia ei ollut pakko noudattaa ennen 1.12.2010, ei heikennä sen seikan oikeudellista merkitystä, jonka mukaan luokitteluperusteet täyttyivät, kun asetus N:o 790/2009 tuli voimaan. Asetuksen N:o 790/2009 2 artiklan 2 kohdassa ainoastaan lykätään 1.12.2010 saakka niitä oikeudellisia velvollisuuksia, jotka aiheutuvat kyseisistä luokituksista, joissa noudatetaan asetusta N:o 1272/2008, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 790/2009. Tätä näkökohtaa tukee asetuksen N:o 790/2009 2 artiklan 3 kohdassa oleva selkeä ilmaus siitä, että asetuksella N:o 790/2009 muutetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteessä VI olevan 3 osan yhdenmukaistettuja luokituksia voidaan soveltaa ennen 1.12.2010.

31 Boraattien tunnistaminen erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi ei näin ollen pitänyt sisällään uutta tietoa kyseisten aineiden vaarallisista ominaisuuksista, vaan se oli tulos asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetusta tunnistamismenettelystä. Riidanalainen päätös ei siis tuonut mitään uutta tietoa asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 6 kohdassa olevassa kohdassa 2 tarkoitetusta vaarojen yksilöinnistä.

32 Asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 6 kohdassa olevasta kohdasta 15 (lainsäädäntöä koskevat tiedot) todettakoon, että mainitun asetuksen liitteessä II olevassa 15 kohdassa säädetään, että jos aineeseen, jota käyttöturvallisuustiedote koskee, sovelletaan erityissäännöksiä ihmisten terveyden tai ympäristön suojelusta unionissa eli jos sille esimerkiksi on haettava saman asetuksen VII osaston mukainen lupa tai sille voidaan määrätä VIII osaston mukaisia rajoituksia, kyseiset säännökset on mahdollisuuksien mukaan mainittava.

33 Tästä on aluksi todettava, että vaikka aineen tunnistaminen asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn perusteella erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi voikin aiheuttaa taloudellisille toimijoille tiedotusvelvollisuuksia, tämä ei johda siihen, että kyseinen aine kuuluu erityisjärjestelyjen soveltamisalaan, jolloin siihen sovellettaisiin erityissäännöksiä. Tunnistamistoimi ei lainkaan vaikuta aineen markkinoille saattamiseen tai käyttöön.

34 Asetuksen N:o 1907/2006 VII osastossa säädetystä lupamenettelystä ja VIII osaston nojalla määrätyistä rajoituksista on lisäksi todettava, että kyseisen asetuksen liitteessä II olevan 15 kohdan mukaan ainoat esimerkit, joihin tätä säännöstä sovelletaan, ovat myönnetyt luvat ja rajoitukset. Koska aineen tunnistaminen asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn perusteella erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi ei koske mainitun asetuksen VIII osaston nojalla määrättyjä rajoituksia, vaan se on osa VII osastossa säädettyä lupamenettelyä, rajoitusten mainitseminen asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä II olevassa 15 kohdassa ei tue ajatusta siitä, että tunnistaminen kuuluu asetuksen 31 artiklan 6 kohdassa olevan kohdan 15 soveltamisalaan.

35 Asetuksen N:o 1907/2006 VII osastosta käy ilmi, että myönnettyjä lupia ovat saman asetuksen 60 artiklan mukaisesti myönnetyt luvat, jotka kuuluvat lupamenettelyn myöhempään vaiheeseen (asetuksen 60–64 artikla). Niitä voidaan hakea ECHA:lta kyseisen asetuksen 62 artiklan 1 kohdan nojalla yhtä tai useampaa käyttöä varten aineelle, jonka markkinoille saattaminen on kielletty siksi, että se on sisällytetty mainitun asetuksen liitteeseen XIV. Asetuksen N:o 1907/2006 VII osastossa säädetystä lupamenettelystä on kuitenkin todettava, ettei lainsäätäjä ole kyseisen asetuksen liitteessä II olevassa 15 kohdassa erikseen maininnut, että jokin aine tunnistetaan kyseisen asetuksen 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn perusteella erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi. Asetuksen VII osaston nojalla myönnetyt luvat mainitaan vain esimerkinomaisesti, mutta tämä on kuitenkin ainoa maininta, joka koskee asetuksen

N:o 1907/2006 VII osaston mukaista lupamenettelyä. Vaikka on mahdollista, että käyttöturvallisuustiedotteen kohtaan 15 vaikuttavat muutkin erityissäännökset ihmisen ja ympäristön suojelusta unionissa, tämä näkökohta osoittaa asetuksen N:o 1907/2006 VII osastossa säädetyn lupamenettelyn osalta myös sen, että ainoastaan luvat kuuluvat kohdan 15 soveltamisalaan. Tätä päätelmää tukee se seikka, että mainitun asetuksen 31 artiklan 9 kohdan b alakohdan mukaan käyttöturvallisuustiedote on saatettava ajan tasalle heti kun lupa on myönnetty tai evätty.

36 Se, että jokin aine tunnistetaan asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn perusteella erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi, ei näin ollen tarkoita, että kyseiseen aineeseen sovellettaisiin asetuksen liitteessä II olevassa 15 kohdassa tarkoitettuja erityissäännöksiä ihmisten terveyden tai ympäristön suojelusta unionissa.

37 Edellä esitetyn perusteella boraattien tunnistaminen asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn perusteella erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi ei ollut asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 9 kohdan a alakohdassa tarkoitettu uusi tieto, joka voi vaikuttaa riskinhallintatoimenpiteisiin, tai uusi tieto vaaroista, joten kantajat eivät olleet velvollisia saattamaan käyttöturvallisuustiedotetta ajan tasalle. Näin ollen riidanalaisella päätöksellä ei ole kyseisessä säännöksessä säädetyn velvollisuuden perusteella välittömiä vaikutuksia kantajien oikeusasemaan.

38 Kantajat väittävät perusteluissaan toiseksi, että riidanalainen päätös koskee niitä suoraan siltä osin, että asetuksen N:o 1907/2006 34 artiklan a alakohta vaikuttaa niiden oikeusasemaan. Tästä on todettava, että kyseisen säännöksen mukaan aineen toimitusketjun toimijoiden on ilmoitettava toimitusketjussa välittömästi edellisenä olevalle toimijalle tai jakelijalle uudet tiedot vaarallisista ominaisuuksista, riippumatta siitä, mihin aihetta käytetään.

39 On aluksi todettava, että toisin kuin kantajat väittävät, kyseinen säännös ei aiheuta kantajille tiedotusvelvollisuuksia asiakkaisiinsa nähden. Asetuksen N:o 1907/2006 34 artiklan a alakohta koskee nimittäin tiedotusvelvollisuutta toimitusketjussa välittömästi edellisenä, ei seuraavana, olevaan toimijaan tai jakelijaan nähden. Koska boraattien tunnistaminen riidanalaisessa päätöksessä erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi ei myöskään sisältänyt uutta tietoa kyseisten aineiden vaarallisista ominaisuuksista (ks. edellä 27–31 kohta), asetuksen N:o 1907/2006 34 artiklan a alakohdassa tarkoitetut tiedotusvelvollisuudet eivät koskeneet kantajia. Näin ollen riidanalaisella päätöksellä ei ole myöskään tässä säännöksessä säädetyn velvollisuuden perusteella välittömiä vaikutuksia kantajien oikeusasemaan.

40 Kantajat väittävät perusteluissaan kolmanneksi, että koska jäsenvaltiot määräävät asetuksessa N:o 1907/2006 säädettyjen velvollisuuksien rikkomisesta rikosoikeudellisia seuraamuksia, tunnistamisesta on ilmoitettava toimitusketjun loppupäässä oleville kuluttajille, jotta ne saisivat tiedon kyseisen asetuksen 7 artiklan 2 kohdan ja 33 artiklan mukaisista velvollisuuksistaan. Tästä on todettava, että kyseiset säännökset eivät selvästikään koske kantajia, koska ne eivät ole esineiden tuottajan tai maahantuojan asemassa eivätkä myöskään esineen toimittajan asemassa, sellaisina kuin nämä määritellään asetuksen 3 artiklan 4, 11 ja 33 kohdassa. Mainitun asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa ja 33 artiklassa säädetyt velvollisuudet voivat koskea suoraan siis vain kantajien asiakkaita, sikäli kuin nämä ovat esineiden tuottajia tai maahantuojia tai esineen toimittajia. Asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan 18 perustelukappaleessa ja 1 artiklassa toki korostetaan, että vastuu aineisiin liittyvien riskien hallinnasta on aineiden valmistajilla, maahantuojilla ja jatkokäyttäjillä. Asetuksella N:o 1907/2006 perustetaan kuitenkin yksityiskohtainen velvollisuuksien järjestelmä, jota ei voida laajentaa kyseisissä säännöksissä olevien yleisten näkökohtien perusteella.

41 Kantajat väittävät perusteluissaan neljänneksi, että riidanalainen päätös koskee niitä suoraan sikäli, että se vaikuttaa niiden aineelliseen asemaan. Tästä on todettava, että pelkästään sillä perusteella, että toimi voi vaikuttaa kantajan aineelliseen asemaan,

sen ei voida katsoa koskevan kantajaa suoraan. Ainoastaan erityisten seikkojen ilmeneminen voisi oikeuttaa yksityisen oikeussubjektin, joka väittää toimen vaikuttavan sen markkina-asemaan, hakemaan siihen muutosta unionin tuomioistuimilta SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla (yhdistetyt asiat 10/68 ja 18/68, Eridania ym. v. komissio, tuomio 10.12.1969, Kok., s. 459, 7 kohta ja asia T-189/97, Comité d'entreprise de la Société française de production ym. v. komissio, määräys 18.2.1998, Kok., s. II-335, 48 kohta). Koska kantajat ovat nyt käsiteltävässä asiassa ainoastaan väittäneet, että niiden asiakkaat ovat haluttomia ostamaan jatkossa kandidaattiluettelossa olevia tuotteita, ne eivät ole osoittaneet tällaisten erityisten seikkojen olemassaoloa.

42 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, ettei riidanalaisella päätöksellä ole välittömiä vaikutuksia kantajien oikeusasemaan. Koska ensimmäinen edellytys, jonka mukaan toimen on koskettava kantajaa suoraan, ei täyty, riidanalainen päätös ei siten koske kantajia suoraan.

43 Näin ollen tämä prosessinedellytyksen puuttumista koskeva väite on hyväksyttävä, ja kanne on jätettävä tutkimatta, eikä ECHA:n esittämää toista prosessinedellytyksen puuttumista koskevaa väitettä tarvitse tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

44 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Lisäksi kyseisen artiklan 4 kohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

45 Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan ECHA:n oikeudenkäyntikulut sen vaatimusten mukaisesti. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Etimine SA ja AB Etiproducts Oy vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 21 päivänä syyskuuta 2011.

E. Coulon
kirjaaja

A. Dittrich
jaoston puheenjohtaja